

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

17.2.2010

B7-0119/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjoni
asepresidendi avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Helmut Scholz, Marie-Christine Vergiat
fraktsiooni GUE/NGL nimel

RE\805353ET.doc

PE432.976v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ÜRO Inimõiguste Nõukogu (UNHRC) kohta;
 - võttes arvesse oma erakorralisi resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta;
 - võttes arvesse UNHRC 13. istungjärku, mis toimub 2010. aasta märtsis, ning üldise korrapärase läbivaatamise kaheksandat vooru, mis toimub 3.–14. mail 2010;
 - võttes arvesse 2011. aastal toimuvat inimõiguste nõukogu läbivaatamist;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et 60 aastat pärast inimõiguste ülddeklaratsiooni vastuvõtmist jätkub endiselt igapäevane võitlus diskrimineerimise vastu ning kõikide inimõiguste – sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste, kodaniku- ja poliitiliste õiguste – teostamise nimel;
- B. arvestades, et EL ja selle liikmesriigid peavad tagama inimõiguste austamise oma poliitikas, et saavutada tugev (ja usaldusväärne) positsioon UNHRCs;
- C. arvestades, et oma puudustest hoolimata on UNHRC tähtis inimõigusteemaliste arutelude ja inimõiguste rikkumise vastase võitluse platvorm;
- D. arvestades, et UNHRC läbivaatamine toimub kahes osas: nõukogu staatust arutatakse New Yorgis ja menetlusi Genfis; arvestades, et sel aastal on kavas mitmeid algatusi ja mitteametlikke kohtumisi;
- E. arvestades, et Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni delegatsioon sõidab UNHRC 13. istungjärgule Genfi, nagu on tehtud ka varasemate aastate UNHRC istungjärgude puhul ning enne seda UNHRC eelkäija, ÜRO inimõiguste komisjoni puhul,
1. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele seista aktiivselt vastu igasugustele katsetele kahandada inimõiguste universaalsuse, lahutamatus ja vastastikuse sõltuvuse kontseptsiooni tähtsust; palub kõiki ELi liikmesriike ergutada UNHRCd võitlema diskrimineerimise vastu võrdselt, vaatamata sellele, kas tegemist on soo, rassi, vanuse, seksuaalse sättumuse, usuliste veendumuste või tõekspidamiste alusel toimuva diskrimineerimisega;
 2. rõhutab, et tähtis on tegelda võrdselt nii sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste, kodaniku- kui poliitiliste õigustega; juhib tähelepanu sellele, et tõsiseks probleemiks on suur tööpuudus, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse levik ning aina raskem juurdepääs kvaliteetsetele ja taskukohastele avalikele teenustele, nagu tervishoid, haridus, eluase, transport ja kultuur; rõhutab, et erastamine ja liberaliseerimine on neid raskusi

suurendanud, et kirjeldatud suundumus tuleb ümber pöörata ja oluline viis probleemide lahendamiseks on piisava sissetuleku tagamine, varade parem jaotamine ning kvaliteetne tööhõive;

3. kordab üleskutset, et ELi liikmesriigid tagaksid inimõiguste austamise oma sisepoliitikas, juhib tähelepanu asjaolule, et kui seda ei tehta, siis nõrgeneb ELi positsioon nii UNHRCs kui ka kõigil teistel rahvusvahelistel inimõiguste foorumitel;
4. hoiatab UNHRC politiseerimise eest; rõhutab tema riigipõhiste resolutsioonide tähtsust tõsiste inimõigusrikkumistega tegelemisel; rõhutab, et tähtis on hinnata inimõiguste olukorda objektiivselt, läbipaistvalt, valikuta, konstruktiivselt, rahumeelselt ja politiseerimata, lähtudes objektiivsest ja usaldusväärsest teabest ja mitmepoolsest dialoogist ning tagades kõigi riikide kaasamise ja võrdse kohtlemise; palub ELi liikmesriikidel aktiivselt osaleda nende kooskõlastatud põhimõtete rakendamisel seoses UNHRC tegevusega;
5. tunneb heameelt Goldstone'i raporti üle, mis käsitleb konflikti Gazas ja Lõuna-Iisraelis; kutsub liikmesriike töötama selle nimel, et ELil oleks kindel ühine seisukoht Goldstone'i aruande järelmeetmete küsimuses ning et ta nõuaks avalikult vastutuselevõtmist väidetavate kuritegude eest ning nõuaks tungivalt, et Iisrael viiks läbi uurimise, mis vastab rahvusvahelistele sõltumatuse, erapooletuse, läbipaistvuse, kiiruse ja tulemuslikkuse normidele, vastavalt ÜRO Peaassamblee resolutsioonile A/RES/64/10; arwab, et tulemuslikuks Lähis-Ida rahuprotsessiks on vaja vastutust ja õigusemõistmist, aga seni algatatud uurimised ei vasta nendele nõuetele; palub ELil muuta Goldstone'i aruande järelmeetmed Iisraeliga peetava ELi dialoogi osaks;
6. avaldab rahulolu sellega, et ÜRO inimõiguste ülemvoliniku raport Hondurases pärast riigipööret toimunud inimõigusrikkumiste kohta on võetud 13. istungjärgu päevakorda; palub ELi liikmesriikidel toetada riigipöörde ranget hukkamõistmist ning demokraatia ja õigusriigi taastamist Hondurases ja selle nimel töötada;
7. nõuab uute riigipõhiste volituste andmist Kongo Demokraatlikus Vabariigis ja Colombias, võttes arvesse nende riikide halvenevat humanitaarolukorda;
8. palub ELi liikmesriikidel toetada esmajärjekorras UNHRC praktilist tegevust, et peatada tsiviilelanikkonna inimõiguste rikkumine sõja- ja konfliktipiirkondades, kaasa arvatud vägivald naiste ja laste vastu ning lapssõdurite probleem;
9. tunneb heameelt ühisuuringu üle, mis käsitleb terrorismivastase võitlusega seotud salajase kinnipidamise ülemaailmseid tavasid ning mida arutatakse 13. istungjärgul; kutsub ELi liikmesriike võtma aruande suhtes järelmeetmeid sarnaselt Euroopa Parlamendi varasemate seisukohtadega selles küsimuses, eelkõige 19. veebruari 2009. aasta ja 14. veebruari 2007. aasta resolutsioonides LKA poolt kinnipeetavate transportimiseks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks Euroopa riikide väidetava kasutamise kohta;
10. tunneb muret seoses sellega, et kõikjal maailmas sageneb erinevatel tasanditel ja erineval viisil valitsuste ja riikide tegevus inimõiguste kaitsjate, inimõigusaktivistide, -organisatsioonide ja -institutsioonide vastu; võtab teadmiseks eriraportööri aruande inimõiguste kaitsjate olukorra kohta, mida arutatakse UNHRC 13. istungjärgul; jagab

eriraportööri muret selle pärast, et paljudes riikides ei suudeta kaitsta inimõiguste kaitsjaid, ning toetab tema soovitusi kehtestada minimaalsed suunised inimõiguste kaitsjate kaitseprogrammide kohta;

11. võtab teadmiseks eriraportööri aruande, mis käsitleb õigust toidule ja mida arutatakse UNHRC 13. istungjärgul; juhhib tähelepanu sellele, et ÜRO liikmesriigid peaksid edendama toiduainetega varustamise sõltumatust ja toiduga kindlustatust kui vaesuse ja tööpuuduse vähendamise vahendit;
12. rõhutab, et rahvusvaheline üldsus peab andma arengumaadele tehnilist abi, et nad saaksid ellu viia neile antud soovitusi;
13. tervitab asjaolu, et UNHRC 13. istungjärgu päevakorda kuulub ÜRO inimõiguste ülemvoliniku aruanne ülemaailmse majandus- ja finantskriisi mõju kohta kõigi inimõiguste teostamisele ja võimalike leevendusmeetmete kohta; palub ELi liikmesriikidel esmajärjekorras selles arutelus osaleda;
14. võtab teadmiseks eriraportööri aruande inimõiguste ja põhivabaduste edendamise ja kaitse kohta terrorismivastases võitluses, kus eriraportöör tõstab esile raskusi, mis tekivad eraelu puutumatus õiguse kaitsmisel, kui terrorismivastases võitluses kasutatakse jälgimisvõimet ja uut tehnoloogiat; palub ELi liikmesriikidel selle aruande üle hoolikalt järele mõelda ning muuta oma poliitikat kõnealuses valdkonnas;
15. rõhutab, et on vaja UNHRC arusaadavat ja kõikehõlmavat läbivaatamist, millesse kaasatakse valitsusvälised organisatsioonid, kodanikuühiskond ja kõik muud asjaomased sidusrühmad; rõhutab, et UNHRC läbivaatamine ei tohiks takistada tema olulise töö jätkumist inimõiguste rikkumisega võitlemisel;
16. väljendab seisukohta, et läbivaatamine peaks säilitama inimõiguste ülemvoliniku büroo sõltumatuse, kaitsma ja võimaluse korral tugevdama erimenetlusi ning tagama inimõiguste nõukogule võimaluse tegelda konkreetsete inimõiguste rikkumistega riigipõhiste resolutsioonide ning mandaatide abil; rõhutab, et tähtis on tegelda võrdselt nii sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste, kodaniku- kui poliitiliste õigustega;
17. volitab UNHRC 13. istungjärguks moodustatud Euroopa Parlamendi delegatsiooni esitama käesolevas resolutsioonis väljendatud probleeme, palub delegatsioonil anda visiidist aru inimõiguste allkomisjonile ja peab asjakohaseks jätkata Euroopa Parlamendi delegatsioonide saatmist UNHRC asjaomastele istungjärgudele;
18. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 64. Peaassamblee presidendile, ÜRO inimõiguste nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning väliskomisjoni asutatud ELi-ÜRO töörühmale.